

Η Γ' Στάση των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο στο Ι. Αγίασμα της Παναγίας των Βλαχερνών

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Αγκύρας κ. Γρηγόριος, Πρωτοσυγκελλεύων, χοροστάτησε, την Παρασκευή, 13 Μαρτίου 2026, το πρωί, στο Ιερό Αγίασμα της Παναγίας των Βλαχερνών, στην Ακολουθία της Γ' Στάσης των Χαιρετισμών.

Στο τέλος της Ακολουθίας, εκ προσώπου του Παναγιωτάτου, ο οποίος απουσίασε λόγω μικρής αδιαθεσίας, καλωσόρισε τους προσκυνητές και ιδιαιτέρως τους μαθητές και στη συνέχεια ανέγνωσε την Πατριαρχική ομιλία. Προηγουμένως, προσφωνήσεις έκαναν ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Επόπτης

της Περιφέρειας Φαναρίου-Κερατίου Κόλπου, και ο Εντιμ. κ. Νικόλαος Καλαμάρης, Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. **Μ. Σύγκελλος κ. Ιερώνυμος.**

Εκκλησιάστηκαν ο Εξοχ. Πρέσβης κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος, κληρικοί, μοναχοί, και πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητές από το εξωτερικό, μεταξύ των οποίων πολλοί μαθητές σχολείων εξ Ελλάδος με τους Καθηγητές τους, οι οποίοι συμμετέχουν στο 10ο Διεθνές Μαθητικό Συνέδριο Λογοτεχνίας.

Η ομιλία του Πατριάρχου:

Ακολουθεί το κείμενο της ομιλίας της Α.Θ. Παναγιόττος του Οικουμενικού Πατριάρχου:

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Ἀλικαρνασσοῦ κύριε Ἀδριανέ, Ἀρχιερατικῶς Προϊστάμενε τῆς Περιφέρειας Φαναρίου - Κερατίου Κόλπου,

Ὅσιολογιώτατε ἅγιε Καθηγούμενε,

Εὐλαβεῖς Πατέρες,

Ἐσοχώτατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα,

Ἐλλογιμώτατοι ἐκπαιδευτικοί,

Ἀγαπητά μας παιδιά, μαθητές καί μαθήτριες

Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε,

Ἐάν σέ ὅλους τούς ναούς τοῦ Ὁρθοδόξου κόσμου ἡ ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγὸν τῆς Πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου συγκινῆ τίς καρδιές ὄλων τῶν Χριστιανῶν, τό ἄκουσμα τοῦ ἐξαίσιου αὐτοῦ ὕμνου πρὸς τὴν Παναγία μητέρα μας εἰς αὐτό ἐδῶ τό Ἱερό Ἄγίασμα τῶν Βλαχερνῶν, ὅπου ἐψάλη τό πρῶτον πρὶν ἀπὸ ἀκριβῶς 1400 ἔτη, μᾶς ὀδηγεῖ σέ ἄλλους κόσμους καί μᾶς κάνει νά ἀναλογισθοῦμε καί νά βιώσουμε βαθύτερα αὐτό τό θαῦμα τῆς ἐπιβιώσεώς μας στόν εὐλογημένο αὐτόν τόπο τῶν Πατέρων μας, παρά τούς χαλασμούς τῶν καιρῶν καί τίς ἐναλλαγές τῶν περιστάσεων.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τιμῶσα καί ἐξαίρουσα τό ἱστορικόν αὐτό γεγονός, κατόπιν σχετικῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἀφιέρωσεν εἰς αὐτό τό ἡμερολόγιον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου διά τό τρέχον ἔτος. Συναφῶς διοργανώνει προσεχῶς, τὴν 26ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, εἰς τὴν Μαράσλειον Σχολήν, τῆ φροντίδι καί μερίμνῃ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καί τοῦ Κανονίου, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καλλιουπόλεως καί Μαδύτου κ. Στεφάνου, εἰδικόν ἀκαδημαϊκόν συνέδριον, ἀφιερωμένον εἰς τό ἀριστούργημα αὐτό τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ὕμνογραφίας καί λογοτεχνίας. Τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπομένης, 27ης τρέχοντος μηνός, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν Πατριαρχικῇ καί Πολυαρχιερατικῇ Συγχοροστασίᾳ, θά ἀναγνωσθῆ ἀπὸ ἄμβωνος ἡ εἰδικὴ Πατριαρχικὴ καί Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ ταύτῃ ἐπετείῳ. Τό δέ Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, 28ην Μαρτίου, θά βρεθοῦμε καί πάλιν ἐδῶ εἰς τὴν Βλαχέρνα, ὅπου ἡ ἡμέτερα Μετριότης θά τελέσῃ τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὡς ἀπλοῦς ἱερεὺς, ψάλλοντας τὰ εὐχαριστήρια εἰς τὴν Θεομήτορα. Αὐτὴ θά εἶναι ἡ τρίτη φορά, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 35ετοῦς ταπεινῆς Πατριαρχίας μας, πού, σὺν Θεῷ, θά λειτουργήσουμε ἱερατικῶς. Καί οἱ ἄλλες δύο φορές πού τοῦτο συνέβη ἦταν εἰς ἔνδειξιν τῆς ἡμετέρας εὐλαβείας καί τιμῆς πρὸς τό πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Δέν εἶναι τυχαῖον ὅτι ἀμφότεραι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τό Περιβόλι τῆς Παναγιᾶς μας, εἰς τό Ἅγιον Ὅρος: ἡ πρώτη εἰς τό ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου παρεκκλήσιον τοῦ «Ἀκαθίστου Ὑμνου», ὅπου εὐρίσκεται ἀποτεθησαυρισμένη καί ἡ ὁμώνυμος ἱερά εἰκὼν, ἔργον, κατὰ τὴν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, καί ἡ δευτέρα εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας Πορταϊτίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων. Δοξολογοῦμεν τὸν Υἱὸν τῆς καί Κύριόν μας διὰ τὴν εὐλογίαν πού μᾶς χαρίζει νά τελέσωμεν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν καί εἰς τό ἐνταῦθα Ἱερόν Ἄγίασμα τῆς Μητρὸς Του.

Καί σήμερα, ὅμως, ἤλθαμε ἐδῶ εἰς τὰς ἱστορικὰς Βλαχέρνας διὰ νά τιμήσουμε ὅλοι μαζί τὴν γεννήσασαν τὸν αἴτιον τῆς ἡμετέρας ἀναστάσεως καί νά τῆς εἴπωμεν:

«Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα». Ἀλλά καί ὅπου ἄλλοῦ καί ἄν εὐρίσκεται ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός τίς ἡμέρες αὐτές θά σπεύσῃ εἰς τόν ναόν τῆς ἐνορίας του διά νά ἀκούσῃ καί νά συμπάλη τούς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας. Καί ὅπου δέν ἔχει τήν δυνατότητα αὐτήν, καί πάλιν θά ἀκούσῃ τούς Χαιρετισμούς ἀπό τήν τηλεόρασι ἢ τό ραδιόφωνο ἢ θά τούς ψάλλῃ ὁ ἴδιος ἀπό τήν ἱερά Σύνοψι πού ἔχει στό σπίτι του. Ἐάν τούς παραλείψῃ, ἔστω καί μία Παρασκευή, θά αἰσθάνεται ὅτι κάτι τοῦ λείπει ἀπό τήν προετοιμασία του διά νά ὑποδεχθῇ τήν Ἀνάστασι. Διότι ἡ τιμή καί ἡ εὐλάβεια πρὸς τήν Παναγία εἶναι συνυφασμένη κατὰ τρόπο ἰδιαίτερο μέ τήν περίοδο αὐτή τοῦ πνευματικοῦ μας ἀνεφοδιασμοῦ καί τῶν πνευματικῶν μας ἀγώνων, εἰς τούς ὁποίους ζητοῦμε τήν βοήθεια καί τήν χάρι τῆς Θεομήτορος· «πολλά γάρ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης».

Αὐτὴν τὴν μεσιτείαν τῆς Θεοτόκου ἤλθαμε καὶ ἐμεῖς ἐδῶ νὰ ζητήσουμε σήμερα. Διὰ ἐσᾶς ὅλους καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος σπαράσσεται, ἰδίως στὴ Μέση Ἀνατολή, ἀπὸ νέες πολεμικὲς συγκρούσεις, τὴν κλαγγὴ τῶν ὅπλων, τίς ἔξυπνες

βόμβες και τίς έκτοξεύσεις πυραύλων, αλλά και στην πολύπαθη Ουκρανία, όπου ο φονικός πόλεμος και ο αλληλοσπαραγμός συνεχίζεται εδώ και τέσσερα χρόνια, παρά τίς προσπάθειες για τόν τερματισμό του. Και ένῶ οί άνθρωπινες έλπίδες φαίνεται νά διαψεύδωνται, μέ τόν φόβο και τήν άγωνία νά κυριαρχούν, έμείς έναποθέτουμε τήν «πᾶσαν έλπίδα» μας στην Κυρία Θεοτόκο, στη Μητέρα του Άρχοντος τής ειρήνης, για νά μεσιτεύση υπέρ ήμῶν στον Υίο της νά γαληνέψη τόν ταραγμένο κόσμο μας και νά μᾶς χαρίση τήν πολυπόθητη ειρήνη.

Σήμερα ήλθαμε άκόμη για νά σᾶς αναγγείλουμε τό χαρμόσυνο μήνυμα ότι ή Άνάστασις έρχεται! Δέν πρέπει νά αποκάμουμε κάτω από τό βάρος τῶν πολλῶν σταυρῶν πού καλούμαστε νά σηκώνουμε καθημερινῶς. Δέν πρέπει νά παραδιδώμεθα εἰς τόν λήθαργον και τόν ύπνον, ὅπως οί μαθηταί του Χριστου εἰς τόν κήπον τής Γεσθημανῆ, αλλά νά έχουμε «πάντ' άνοιχτά, πάντ' άγρυπνα τά μάτια τής ψυχῆς» μας, ὅπως λέγει και ὁ Διονύσιος Σολωμός. «Γρηγορεῖτε και προσεύχεσθε, ἵνα μη εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν», λέγει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος πρὸς ὅλους μας, άπευθυνόμενος πρὸς τούς μαθητές Του. Λοιπόν, μέ μετάνοια και προσευχή, αλλά συγχρόνως και μέ θάρρος, αίσιοδοξία και έμπιστοσύνη εἰς τόν Άρχηγόν και τελειωτήν τής πίστεώς μας Χριστόν, ἄς αναμένωμεν τήν Άνάστασίν Του, ή ὁποία άφεύκτως θά ἔλθη, ταῖς πρεσβείαις τής Θεοτόκου!

Και μετά του Άρχαγγέλου Γαβριήλ έπαναλαμβάνομεν: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σου. Εὐλογημένη σύ έν γυναιξί». Εὐλογοῦμεν τό ὄνομα τής Παναγίας μας, διότι αυτή, ὡς ὡς προστάτις του Γένους μας, μᾶς έχάρισε μέχρι σήμερα και θά μᾶς χαρίση και εἰς τό μέλλον, τήν έπιβίωσί μας, εδώ ὅπου μᾶς ὠρισαν νά μένουμε αί γενεαί τῶν γενεῶν τῶν πατέρων μας και μᾶς ἔταξαν οί αἰῶνες τής ιστορίας.

Μέ αυτές τίς έλπιδοφόρες σκέψεις καλωσορίζουμε μέ πατρική άγάπη και χαρά τούς πολλούς μαθητές και μαθήτριες πού ἔφτασαν στην Πόλι τῶν πόλεων κυριολεκτικῶς από ὅλες τίς γωνιές τής γῆς, Εὐρώπη, Άφρική, Αμερική, πρωτίστως δέ, από τήν γειτονική μας Ελλάδα, αλλά και τήν Κύπρο, και ασφαλῶς, από τά μας Ὀμογενειακά μας σχολεῖα εδώ και στην Ἴμβρο, προκειμένου νά συμμετάσχουν στο 10ο Διεθνές Μαθητικό Συνέδριο Λογοτεχνίας, τό ὁποῖο ἔχει καταστή πλέον θεσμός, αφιερωμένο έφέτος στη μεγάλη Μικρασιάτισσα Διδώ Σωτηρίου.

Άγαπητά μας παιδιά, σᾶς ὑποδεχόμεθα ἐγκαρδίως στήν Πόλι αὐτή, ὅπου τά πάντα εἶναι ἱστορία, ἀλλά ἱστορία ζῶσα· ὅπου τά πάντα εἶναι παράδοσι, ἀλλά παράδοσι δυναμική καί ὄχι στατική. Δέν εἴμεθα ἐδῶ φύλακες μουσειακῶν κειμηλίων, ἀλλά φορεῖς καί συνεχιστές μιᾶς μοναδικῆς καί πάντοτε δημιουργικῆς παραδόσεως. Εὐτυχής εἶναι ἐκεῖνος πού συνειδητοποιεῖ καί ζῆ τήν παράδοσι αὐτή τῆς Ρωμηοσύνης τῆς Πόλεως καί τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, τοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐδῶ ἡ Ὁρθοδοξία δέν νοεῖται ὡς θρησκεία, ὀργάνωσι, θεωρία ἢ σύστημα γνώσεων, ὅπως θέλουν νά τήν παρουσιάσουν κάποιοι, ἀλλά εἶναι ζωή, ἀλήθεια, ἀγάπη, καί γι' αὐτό ἀκριβῶς εἶναι σήμερα ἡ μόνη γλῶσσα, τήν ὁποία μπορεῖ νά κατανοήσῃ ὅλη ἡ Οἰκουμένη, γιατί εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης, ἡ γλῶσσα τοῦ Θεοῦ.

Τό μήνυμα αυτό εκφράζει μέ υπέροχο καί μοναδικό τρόπο ή Βυζαντινή εικόνα τῆς εἰς Ἄδου καθόδου τοῦ Χριστοῦ πού ὑπάρχει εἰς τήν Μονήν τῆς Χώρας, τήν ὁποία καί σᾶς προτρέπουμε ἐνθέρμως νά ἐπισκεφθῆτε κατά τήν διάρκεια τῆς ἐδῶ

παραμονής σας. Ἡ εἰκόνα αὐτή παριστᾷ τόν Χριστό ἀναστάντα νά πιάνη ἀπό τά χέρια τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐά καί νά τούς ἀνασύρη ἔξω ἀπό τό βασίλειο τοῦ σκότους καί τοῦ θανάτου. Ἡ χειρονομία αὐτή τοῦ Κυρίου μας νά βαστᾷ ἀπό τό χέρι τόν ἄνθρωπο γιά νά τόν ὀρθώσῃ καί νά τόν λυτρώσῃ, τά λέγει ὅλα. Περιλαμβάνει ὅλο τό νόημα καί τόν σκοπό τῆς ἐνανθρωπήσεως καί τῆς ἀναστάσεώς Του πού δέν ἄλλος ἀπό τήν σωτηρία καί τήν θέωσι τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς αὐτήν ἀποβλέπει ἡ Ὁρθοδοξία καί ὄχι εἰς τήν βελτίωσιν ἀπλῶς τοῦ ἀνθρώπου ἢ εἰς τήν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου. Ἡ Ὁρθοδοξία σκοπεύει καί ἐπιτυγχάνει τήν ὑπαρξιακήν ἀνακαίνισι τοῦ ἀνθρώπου καί ὅλης τῆς κτίσεως. Χαιρόμαστε ἰδιαίτέρως, διότι νέοι ἄνθρωποι, ὅπως ἐσεῖς, ἔχουν τέτοιες πνευματικές καί ὑπαρξιακές ἀναζητήσεις.

Ἐδῶ στήν Πόλι, ἡ ὁποία ἦταν ἀνέκαθεν σταυροδρόμι θρησκειῶν καί πολιτισμῶν, συνυπάρχουμε ἄρμονικά ἄνθρωποι πού ἀνήκουμε σέ διαφορετικές θρησκείες καί δὴ στίς τρεῖς μεγάλες μονοθεϊστικές: μουσουλμάνοι, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τήν μεγάλη πλειονότητα, χριστιανοί διαφόρων δογμάτων καί ὁμολογιῶν, καί ἑβραῖοι. Ἀνεξαρτήτως τοῦ πού ἀνήκουμε θρησκευτικῶς, ὀφείλουμε νά καλλιεργοῦμε τήν εἰρήνη μέ τόν Θεό, τήν εἰρήνη μέ τόν πλησίον καί τήν εἰρήνη μέ τόν ἑαυτό μας. Τότε θά ὑπάρχη ὡς καρπός καί συνέπεια καί ἡ «εἰρήνη τοῦ σύμπαντος κόσμου», ὑπέρ τῆς ὁποίας ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προσεύχεται σέ κάθε ἱερή ἀκολουθία της.

Ἐσεῖς οἱ νέοι καί οἱ νέες ἔχετε νά ἐπιτελέσετε μέγα ἔργο, ἔχετε ἱερά ἀποστολή, νά ἐργασθῆτε δι' ἓνα καλύτερο κόσμο ἀπό αὐτόν πού σᾶς παραδίδουμε, μέσα εἰς τόν ὁποῖο θά ἐπικρατῇ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός, ἡ κατανόησι, ἡ εἰρήνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ

δικαιοσύνη, υπέρανω δέ ὄλων ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη, τήν ὁποία ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς δίδαξε ὡς τήν «καινήν ἐντολήν» τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ πού εἶναι ὁ ἴδιος ἀγάπη: «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί».

Περαίνοντες τόν λόγον, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τόν ἀδελφόν ἅγιον Ἀλικαρνασσοῦ κ. Ἀδριανόν διά τήν ἐν γένει ἀνύστακτον ἐποπτεῖαν του τῆς Περιφέρειας Φαναρίου-Κερατίου Κόλπου. Εὐλογοῦμεν δέ πατρικῶς καί τήν Ἐντιμον Ἐκκλησιαστικήν Ἐπιτροπήν Βλαχερνῶν, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Ἐντιμοτάτου καί δραστηρίου κυρίου Νικολάου Καλαμάρη, διά τό ἐνδιαφέρον των ὑπέρ τῆς εὐσταθείας τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ προσκυνήματος. Πρός ὅλους ἐκφράζομεν τήν εὐαρέσκεϊαν καί τόν δίκαιον ἔπαινον τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας διά τήν ἄψογον διοργάνωσιν τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων τιμῆς καί μνήμης τῆς εὐλογημένης αὐτῆς ἐπετείου, καθῶς καί διά τά ἀξιόλογα ἔργα συντηρήσεως καί ἐξωραϊσμοῦ τοῦ Ἀγιάσματος καί τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας Βλαχερνιωτίσσης, τήν χάριν τῆς ὁποίας ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας ὑμᾶς καί ἐπί τούς οἴκους ὑμῶν.

Βοήθειά μας ἡ Παναγία, ἀδελφοί καί τέκνα! Καλήν Ἀνάστασιν!

Τῆ ὑπερμαχῶ στρατηγῶ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοὶ ἡ πόλις σου, θεοτόκε.
ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοὶ
χαίρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

